

Mál nr. 265/2016**M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys 4. september 2013.****Gögn.**

Málskot, móttakið 25.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 21.9.2016.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast þegar hann var að skipta um gúmmí á glussatjakkni traktorsgröfu sem hann var vinna með. M lýsir atvikum þannig að hann hafi verið að skipta um umrætt gúmmí neðst á glussatjakknum, en mismunandi stykki þurfi að setja undir tjakkinn eftir því á hvaða undirlagi grafan sé á hverju sinni. M kveðst hafa gefið samstarfsmanni sínum merki um að setja glussatjakkinn í efstu mögulega stöðu, en það sé þó þannig staða að svigrúm sé milli tjakksins og hólks sem hann gengur upp í. Hönd M hafi verið hólkinn og þegar tjakkurinn hafi farið í efstu stöðu hafi þumall hægri handar M klemmst á milli hólksins og tjakksins. M telur að búnaður gröfunnar hafi átt að virka þannig að tjakkurinn færi ekki svona langt upp og öryggisbúnaði hennar hafi því verið áfátt. M bendir á að á X hvíli skyldur um að öryggisbúnaður þeirra tækja sem notuð eru á vinnustaðnum séu í lagi og í samræmi við t.d. reglugerð nr. 367/2006 um notkun tækja. M telur að X hafi ekki sinnt þeim skyldum sem sú reglugerð leggur á vinnuveitendur um að tryggja öryggi þeirra tækja sem notuð eru. M telur að viðhaldi traktorsgröfunnar hafi ekki verið nægilega sinnt auk þess sem hún hafi ekki verið skoðuð í samræmi við reglur þar um. Einnig vísar M til þess að í ljósi þess að hann varð strax óvinnufær vegna afleiðinga slyssins hafi X borið að tilkynna um það til Vinnueftirlits ríkisins, sbr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Þar sem X hafi vanrækt þá skyldu verði að leggja frásögn M af málsatvikum til grundvallar.

V vísar til þess að M hafi þverbrotið verklagsreglur þær sem gilt hafi um verkið sem hann var að vinna. Það hafi átt að nota sérstaka þvingu til verksins sem hefði komið í veg fyrir að hönd hans lenti á milli, eins og hún gerði þegar slysið varð. V vísar til þess að M hafi áralanga reynslu af störfum sem þessum auk þess sem hann sé menntaður bifvélavirki og hafi því átt að vita að þvingur væru notaðar við verk sem þetta. Einnig bendir V á að ekki hafi nokkuð komið fram um að öryggisbúnaði traktorsgröfunnar hafi verið áfátt eða að hún hafi ekki fengið eðlilegt viðhald.

Álit.

Í gögnum málsins kemur fram að þegar M slasaðist hafi hann strax orðið óvinnufær. Í 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 kemur fram að vinnuveitandi skuli án ástæðulausrar tafar tilkynna um slík slys til Vinnueftirlitsins. Í dómaframkvæmd Hæstaréttar kemur fram að vanræksla umræddrar tilkynningarskyldu leiði til þess að á vinnuveitanda verði felld sönnunarbyrði um málsatvik að því marki sem þau kunna að vera umdeild. Verður því að telja að X beri sönnunarbyrði vegna þeirra fullyrðinga sem koma fram í bréfum V um að sérstakar þvingur hafi verið til staðar og átt að nota vegna þess verks sem M hafði með höndum. Með sömu rökum verður einnig, m.v. þau gögn sem fyrir liggja, að leggja til grundvallar frásögn M um að búnaði traktorsgröfunnar hafi verið áfátt í greint sinn. Telst slys M því að fullu bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu X hjá V, en M telst ekki hafa sýnt stórkostlegt gáleysi í skilningi 23. gr.a. skaðabótalaga nr. 50/1993 við störf sín.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 17. október 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.